

Bron: Onze katholieke bisschoppen. - p. 61-..

MGR. G.M.A.M. VUYLSTEKE O.P.

7. Mgr. G.M.A.M. Vuylsteke O.P.
(1910-1930)

De opvolger van mgr. Van Baars is Michael Vuylsteke. Hij wordt op 31 juli 1869 geboren te Delfshaven (Rotterdam), studeert aan het St. Dominicuscollege te Nijmegen en treedt in september 1888 te Huissen in in de orde van St. Dominicus. Op 15 augustus 1895 wordt hij tot priester gewijd en vertrekt het jaar daarop naar Curaçao.

Het begin

Vuylsteke begint aanvankelijk met de bouw van een kerk te Savaneta. Mei 1900 wordt hij echter onverwachts tot pastoor van St. Maarten benoemd. In 1903 komt Vuylsteke weer terug naar Curaçao, waar hij pastoor wordt van de parochie van Pietermaai. In die tijd krijgen de paters dominicanen van de Nederlandse provincie een nieuw missiegebied op Puerto Rico toegewezen. Donderdag 28 september 1910 wordt Vuylsteke tot apostolisch vicaris benoemd in de kathedraal van San Juan, Puerto Rico. Net voordat hij in het najaar van 1910 weer naar Curaçao vertrekt, opent hij de eerste school onder de leiding van de Amerikaanse dominicanessen te Bayamon. Later worden ook zusterscholen opgericht te Yauco en Isabela. Dit geeft Vuylsteke aanzienlijk meer extra werk. Hij organiseert daarom een 'spoedreis' waarin hij in acht dagen ongeveer alle grote missie-instellingen bezoekt en begin 1911 dient hij in drie weken tijd aan 1078 kinderen het Heilige Vormsel toe. Maar ook op de eilanden die al in zijn missiegebied bediend hadden moeten worden. Zo krijgt Saba een nieuwe school en een nieuwe kerk; op St. Eustatius wordt de oude kerk grondig gerepareerd; en op Montagne wordt de school vergroot.

De nieuwe tijd

Curaçao staat aan het begin van een nieuwe tijd; de modernisering schrijdt voort. Maar de jaren 1915 tot 1920 zijn nog jaren van armoede en emigratie. Het is een tijd waarin kleine kinderen moeten helpen de kost te verdienen. De emigratie van mannen naar Venezuela, Santo Domingo, en nu vooral naar de Cubaanse suikerplantages is een toenemend probleem. Veel van deze arbeiders hebben moeite om hun achtergebleven familieleden goed te onderhouden, wat de economische en de gezinssituatie op Curaçao slechter maakt. Vandaar dat bisschop Vuylsteke zijn geestelijkheid aanroept om de emigratie zo veel mogelijk tegen te gaan en zelfs in 1920 naar Cuba reist waar hij verschillende suikercentrales bezoekt om de mannen toe te spreken.